

ΟΛΑΠ 4/2014

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές της Πλήρους Ολομέλειας: Μιχαήλ Θεοχαρίδη, Πρόεδρο Αρείου Πάγου, Γεώργιο Χρυσικό, Βασίλειο Λυκούδη, Δήμητρα Παπαντωνοπούλου, Νικόλαο Λεοντή και Γρηγόριο Κουτσόπουλο Αντιπροέδρους, Βιολέττα Κυτέα, Βασιλική Θάνου - Χριστοφίλου, Δημήτριο Μαζαράκη, Παναγιώτη Ρουμπή, Ανδρέα Δουλγεράκη, Κωνσταντίνο Φράγκο, Νικόλαο Πάσσο, Αικατερίνη Βασιλακοπούλου - Κατσαβριά, Ιωάννη Γιαννακόπουλο, Χρυσόστομο Ευαγγέλου, Δημήτριο Κράνη, Ευφημία Λαμπροπούλου, Βασίλειο Λαμπρόπουλο, Αντώνιο Ζευγώλη - Εισηγητή, Ερωτόκριτο Καλούδη, Ασπασία Καρέλλου, Αργύριο Σταυράκη, Ιωάννα Πετροπούλου, Στυλιανή Γιαννούκου, Ειρήνη Κιουρκτσόγλου - Πετρουλάκη, Δήμητρα Μπουρνάκα, Εμμανουήλ Κλαδογένη, Γεώργιο Σακκά, Χρυσούλα Παρασκευά, Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου, Μιχαήλ Αυγουλέα, Ελένη Διονυσοπούλου, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Πάνο Πετρόπουλο, Αγγελική Αλειφεροπούλου, Γεώργιο Κοντό, Βασίλειο Πέππα, Χαράλαμπο Καλαματιανό, Γεώργιο Λέκκα, Αθανάσιο Καγκάνη, Δημήτριο - Στέφανο Βόσκα, Μαρία Χυτήρογλου και Κωνσταντίνο Παπασταματίου, Αρεοπαγίτες, (κωλυομένων των λοιπών Δικαστών της σύνθεσης).

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο κατάστημά του στις 23 Ιανουαρίου 2014, με την παρουσία της Εισαγγελέως Αρείου Πάγου Ευτέρπης Κουτζαμάνη και της Γραμματέως Χριστίνας Σταυροπούλου για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της καλούσας - αναιρεσείουσας: της υπό εκκαθάριση ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε", που εδρεύει στην Αθήνα, νομίμως εκπροσωπούμενης από τον ειδικό εκκαθαριστή αυτής Ν. Μ., η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Νικόλαο Ξανάλατο, ο οποίος προηγουμένως ανακάλεσε την από 22 Ιανουαρίου 2014 δήλωσή του για παράσταση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔικ.

Των καθόν η κλήση - αναιρεσιβλήτων: 1. της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "□" και τον διακριτικό τίτλο "□" που εδρεύει στη □ και εκπροσωπείται

νόμιμα από τον Α. Λ., ο οποίος παραστάθηκε στο ακροατήριο και διόρισε πληρεξούσιο δικηγόρο του τον δικηγόρο Αθηνών Απόστολο Τομαρά, 2. Α. Λ. του Σ., κάτοικο ..., ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Απόστολο Τομαρά και 3. Κ. Λ. του Σ., κάτοικο ..., **ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Απόστολο Τομαρά.**

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 7 Ιουλίου 2005 αγωγή των ήδη αναιρεσιβλήτων που κατατέθηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αιγίου. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 21/2007 οριστική του ιδίου δικαστηρίου και 296/2010 του Εφετείου Πατρών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζήτησε η αναιρεσείουσα με την από 23 Αυγούστου 2011 αίτησή της επί της οποίας εκδόθηκε η 680/2013 απόφαση του Α1' Πολιτικού Τμήματος, η οποία παραπέμπει στην πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου τον αναφερόμενο στο σκεπτικό, από το άρθρο 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ, πρώτο λόγο της κρινόμενης αιτήσεως αναιρέσεως. Μετά την πιο πάνω απόφαση και την από 2 Οκτωβρίου 2013 κλήση της καλούσας η προκείμενη υπόθεση φέρεται στην πλήρη Ολομέλεια του Δικαστηρίου τούτου.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Αντώνιος Ζευγώλης ανέγνωσε την από 7 Ιανουαρίου 2014 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη του παραπεμφθέντος στην πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου πρώτου λόγου αναιρέσεως, από το άρθρο 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ, της από 23-08-2011 αίτησης της αναιρεσείουσας, για αναίρεση της υπ' αριθμ. 296/2010 απόφασης του Εφετείου Πατρών, ακολούθως δε να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Α1' Πολιτικό Τμήμα του Αρείου Πάγου προκειμένου να κριθούν και οι υπόλοιποι λόγοι αναίρεσης, για τους οποίους το Τμήμα αυτό επιφυλάχθηκε με την παραπεμπτική απόφασή του. Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων, αφού έλαβαν το λόγο από τον Πρόεδρο, ανέπτυξαν και προφορικά τους σχετικούς ισχυρισμούς τους, που αναφέρονται στις προτάσεις τους, και ζήτησαν ο μεν της αναιρεσείουσας την παραδοχή της αιτήσεως αναιρέσεως, ο δε των αναιρεσιβλήτων την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου του στη δικαστική δαπάνη του.

Η Εισαγγελέας, αφού έλαβε τον λόγο από τον Πρόεδρο, πρότεινε όπως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 5 του Ν. 3259/2004, κρίνοντας ότι οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή και ως

προς την πρώτη αναιρεσίβλητη Ε.Π.Ε. και συνεπώς δεν υπέπεσε στην παράβαση του άρθρου 559 αρ. 1 του ΚΠολΔικ, όπως αβάσιμα υποστηρίζεται με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης αναίρεσης, ο οποίος, ως εκ τούτου και πρέπει να απορριφθεί.

Κατά την 23 Φεβρουαρίου 2014, ημέρα που συγκροτήθηκε το παρόν δικαστήριο προκειμένου να διασκεφθεί την ανωτέρω υπόθεση ήταν απόντες οι Αρεοπαγίτες Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, Νικόλαος Πάσσος, Ιωάννα Πετροπούλου, Ειρήνη Κιουρκτσόγλου-Πετρουλάκη, Ελένη Διονυσοπούλου, Αθανάσιος Καγκάνης και Κωνσταντίνος Παπασταματίου, οι οποίοι δήλωσαν κώλυμα αρμοδίως, παρισταμένων πλέον των είκοσι εννέα (29) μελών εκ των συμμετασχόντων στη συζήτηση της υπόθεσης, κατ' άρθρο 23 παρ. 2 του ν.1756/1988, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 44 του ν.3659/2008.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Με την 680/2013 ομόφωνη απόφαση του Α1' Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου παραπέμφθηκε στη πλήρη Ολομέλεια, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 563 παρ. 2 περ. β' του ΚΠολΔ και 23 παρ. 2 εδ. γ' του Ν. 1756/1988, όπως το δεύτερο τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 παρ. 1 του Ν. 2331/1995, ο από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, πρώτος λόγος αναίρεσης της από 23-08-2011 αίτησης της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." για αναίρεση της υπ' αριθμ. 296/2010 απόφασης του Εφετείου Πατρών, με τον οποίο προβάλλεται η αιτίαση, ότι το Εφετείο παραβίασε την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 39 παρ. 5 του ν. 3259/2004, με το να δεχθεί ότι οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται και σε νομικά πρόσωπα που ασχολούνται κατά κύριο επάγγελμα με την γεωργία. Ειδικότερα παραπέμπεται στην παρούσα πλήρη Ολομέλεια το ζήτημα, εάν ως αγρότες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 5 του ν. 3259/2004, θεωρούνται, πέραν των φυσικών και τα νομικά πρόσωπα και μάλιστα τόσο οι προσωπικές, όσο και οι κεφαλαιουχικές εταιρίες ή οι αγροτικοί συνεταιρισμοί κλπ, τα οποία ασχολούνται με την γεωργία και αν τελικά δικαιούνται και τα νομικά πρόσωπα την προνομιακή μεταχείριση, την οποία προβλέπει ο ως άνω νόμος για τους αγρότες, καθόσον το ζήτημα αυτό είναι γενικότερου ενδιαφέροντος, αφού αφορά το σύνολο των ασχολουμένων με την γεωργία νομικών προσώπων. Ο παραπάνω λόγος αναίρεσης νομίμως εισάγεται στην πλήρη Ολομέλεια, με την από 02-10-2013 κλήση της αναιρεσεύουσας, ως τελούσας ήδη υπό ειδική εκκαθάριση δυνάμει

απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος (ΤτΕ, Συνεδρίαση 46/27-7-2012, ΦΕΚ Β'2208/27-7-2012).

II. Με το άρθρο 30 του ν. 2789/2000 "Προσαρμογή του ελληνικού δικαίου προς την οδηγία αριθ. 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου", όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 42 παρ.1 και 3 ν. 2912/2001, ορίζονται στις παραγράφους 1, 2 εδ. α' και 8 εδ. τελευταίο τα εξής: "1. Κατ' εξαίρεση των κειμένων διατάξεων, η υφιστάμενη συνολική οφειλή από κάθε είδους συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων, που έχουν συνυπολογηθεί με πιστωτικά ιδρύματα και οι σχετικές συμβάσεις έχουν καταγγεληθεί ή, προκειμένου περί αλληλόχρεων λογαριασμών, έχουν κλείσει οριστικά ή, αν δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, η απαίτηση έχει καταστεί εν όλω ή εν μέρει ληξιπρόθεσμη και απαιτητή κατά τη σύμβαση ή το νόμο, μέχρι 31.12.2000 δεν δύναται να υπερβεί τα παρακάτω πολλαπλάσια του κατά περίπτωση ληφθέντος κεφαλαίου ή του αθροίσματος κεφαλαίων των περισσοτέρων δανείων ή, προκειμένου περί αλληλόχρεων λογαριασμών, του ποσού της οφειλής όπως αυτή διαμορφώθηκε ένα (1) έτος μετά τη λήψη του ποσού της τελευταίας πιστώσεως δανείου, προσαυξημένων των ποσών αυτών με συμβατικούς τόκους μέχρι το 50% του ληφθέντος κεφαλαίου κατ' ανώτατο όριο. Προκειμένου για τον καθορισμό της βάσης υπολογισμού της οφειλής μετά την προσαύξηση των συμβατικών τόκων, τυχόν υπερβάλλον ποσό πέραν του 50% του ληφθέντος κεφαλαίου δεν υπολογίζεται πριν πολλαπλασιασθεί κατά περίπτωση: α) το τετραπλάσιο, εάν οι σχετικές συμβάσεις έχουν συναφθεί μέχρι τις 31.12.1985 ή, προκειμένου περί αλληλόχρεων λογαριασμών, η λήψη της τελευταίας πιστώσεως δανείου έγινε μέχρι την ημερομηνία αυτήν, β) το τριπλάσιο, εάν τα άνω περιστατικά συνέβησαν μετά την υπό (α) ημερομηνία και μέχρι τις 31.12.1990, γ) το διπλάσιο, εάν συνέβησαν μετά την υπό (β) ημερομηνία και μέχρι τις 31.12.2000. Σε κάθε περίπτωση, στο ποσό που λαμβάνεται ως βάση, σύμφωνα με τα παραπάνω, δεν υπολογίζονται τόκοι εξ ανατοκισμού". 2 εδ. α': "Όλες οι καταβολές που έχουν γίνει οποτεδήποτε ή, προκειμένου περί αλληλόχρεων λογαριασμών, μετά από τη λήψη ποσού της οφειλής όπως αυτή διαμορφώθηκε ένα (1) έτος μετά τη λήψη του ποσού της τελευταίας πιστώσεως δανείου, υπό των οφειλετών ή τρίτων χάριν αυτών, αφαιρούνται από τη συνολική οφειλή, όπως αυτή θα προσδιορισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος". 8 εδ. τελευταίο: "Κατ' εξαίρεση, προκειμένου περί οφειλών κατά κύριο επάγγελμα αγροτών προς την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε., που έχουν ρυθμισθεί με οποιονδήποτε τρόπο και οι ρυθμίσεις αυτές εξακολουθούν να ισχύουν

Κατά τη δημοσίευση του παρόντος, παρέχεται η ευχέρεια στους οφειλέτες, με γραπτή δήλωση τους προς την Τράπεζα, να επιλέξουν είτε την εξακολούθηση εφαρμογής της υφιστάμενης ρύθμισης είτε την υπαγωγή τους στην παράγραφο 1 του παρόντος. Το δικαίωμα της επιλογής πρέπει να ασκηθεί εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, διαφορετικά εξακολουθεί να ισχύει η ρύθμιση. Ποσά που έχουν καταβληθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος δεν αναζητούνται. Υποχρεώσεις του Ελληνικού Δημοσίου που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο ρύθμισης χρεών προς την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος με διάταξη νόμου δεν θίγονται". Ακολούθως, σχετικά με την ανωτέρω τρίμηνη προθεσμία για την άσκηση του δικαιώματος επιλογής, με το άρθρο 42 παρ.4 ν. 2912/2001 ορίστηκε, ότι "Η προβλεπόμενη στην παράγραφο 8 του παραπάνω άρθρου προθεσμία για την άσκηση του δικαιώματος επιλογής εκ μέρους των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών παρατείνεται αφότου έληξε μέχρι 30-9-2001". Ακολούθησε ο ν. 3259/2004, ο οποίος στις παραγράφους 1, 2, 3, 5, 6 και 12 του άρθρου 39 ορίζει τα εξής: "1. Η συνολική ληξιπρόθεσμη οφειλή από κάθε είδους συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων, οι οποίες συνομολογούνται ή έχουν συνομολογηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου με πιστωτικά ιδρύματα, δεν δύναται να υπερβαίνει το τριπλάσιο του κατά περίπτωση ληφθέντος κεφαλαίου εκάστου δανείου ή πίστωσης ή του αθροίσματος των ληφθέντων κεφαλαίων περισσότερων δανείων ή πιστώσεων ή προκειμένου περί αλληλόχρεων λογαριασμών, του ποσού της οφειλής, όπως αυτή διαμορφώθηκε κατά την τελευταία εκταμίευση του λογαριασμού, με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου. 2. Τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να αναπροσαρμόσουν το ύψος των απαιτήσεων τους σύμφωνα με τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου. Τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να μην προχωρήσουν σε έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη τους ούτε σε συνέχιση διαδικασιών που έχουν ήδη αρχίσει, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2004 ή εφόσον εκκρεμεί η αίτηση του επόμενου εδαφίου για τη συνομολόγηση της ρύθμισης ή για όσο χρόνο ο οφειλέτης είναι ενήμερος. Μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2004 οι οφειλέτες ή οι εγγυητές πρέπει να υποβάλουν στα πιστωτικά ιδρύματα αίτηση για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση 3. Παρέλευση της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου άπρακτης ή καθυστέρηση στην εξόφληση δόσης που έχει συμφωνηθεί με τη ρύθμιση πέραν των ενενήντα (90) ημερών παρέχει το δικαίωμα στο πιστωτικό ίδρυμα να αρχίσει ή να συνεχίσει τις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη της ανεξόφλητης οφειλής, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί σύμφωνα με τα ανωτέρω. Στην περίπτωση αυτή η οφειλή θα εκτοκίζεται με το εκάστοτε ισχύον

επιτόκιο υπερημερίας από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης. 5. Προκειμένου περί οφειλών κατά κύριο επάγγελμα αγροτών σχετικών με την επαγγελματική τους αυτή δραστηριότητα, που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 2789/2000, όπως ισχύει, το συνολικό ύψος τους δεν δύναται να υπερβαίνει το διπλάσιο του κατά περίπτωση ληφθέντος κεφαλαίου, ή προκειμένου περί αλληλόχρεων λογαριασμών το διπλάσιο του ποσού της οφειλής, όπως διαμορφώθηκε κατά την τελευταία εκταμίευση. Για δάνεια που χορηγήθηκαν πριν από το έτος 1990, εφόσον δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία των οφειλών αυτών για την ανεύρεση του αρχικού κεφαλαίου η συνολική οφειλή δεν δύναται να υπερβαίνει ποσοστό 150% του ποσού της οφειλής, όπως αυτή διαμορφώθηκε στην τελευταία προ του έτους 1990 ρύθμιση. Τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται να υπολογίζουν το ύψος της οφειλής της παρούσας παραγράφου, να τη γνωστοποιούν στον οφειλέτη και να συνομολογούν τη ρύθμιση εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή της σχετικής αίτησης, η οποία πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2004 το αργότερο. Και ως προς τις οφειλές αυτές ισχύουν οι λοιπές διατάξεις του παρόντος άρθρου... 6. Οι ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου πρέπει να συνομολογούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την εμπρόθεσμη υποβολή της αίτησης, εφαρμοζόμενης και στην περίπτωση αυτή της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν. 2873/2000, όπως ισχύει. ... 12. Κατά τα λοιπά ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 2789/2000, όπως ισχύει". Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις προκύπτει σαφώς ότι, οι ρυθμίσεις του άρθρου 39 παρ. 5 του Ν. 3259/2004, είναι ευνοϊκότερες για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, έναντι των άλλων οφειλετών, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές τους απέναντι στα πιστωτικά ιδρύματα, ενόψει δε της διατυπώσεως της διατάξεως αυτής, ανακύπτει το ζήτημα αν ως αγρότες θεωρούνται και τα νομικά πρόσωπα, που είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, όπως και τα φυσικά πρόσωπα, ήτοι τόσο οι προσωπικές, όσο και οι κεφαλαιουχικές εταιρείες ή οι αγροτικοί συνεταιρισμοί κλπ. και επομένως αν καταλαμβάνει και τα νομικά πρόσωπα αγρότες, η ως άνω προνομιακή ρύθμιση.

III. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 2520/1997, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 8 του άρθρου 13 του Ν. 2601/1998, "Ως αγρότες θεωρούνται οι ασχολούμενοι με τη "γεωργία, κτηνοτροφία, πτηνοτροφία, μελισσοκομία, σηροτροφία, αλιεία και δασοπονία. Επίσης και όσοι από αυτούς ασχολούνται συμπληρωματικά και με τον αγροτουρισμό, αγροτοβιομηχανία, παραδοσιακή βιοτεχνία και προστασία του φυσικού

χώρου, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται στα όρια της αγροτικής εκμετάλλευσης και στα πλαίσια του εγκεκριμένου προγράμματος του Υπουργείου Γεωργίας". Στη συνέχεια, με την υπ' αριθ. 3374/23-10-1998 (ΦΕΚ Β'1108/23-10-1998) κοινή Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Γεωργίας, "για την εφαρμογή του Ν. 2520/1997, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 13 του Ν. 2601/1998" ορίστηκε ότι, ως αγροτική εκμετάλλευση νοείται η μονάδα παραγωγής προς πώληση ενός ή περισσότερων προϊόντων των κλάδων του αγροτικού τομέα, υπό ενιαία διοίκηση και διαχείριση. Στις δραστηριότητες της αγροτικής εκμετάλλευσης (αγροτικές δραστηριότητες) εκτός από τις δραστηριότητες της πρωτογενούς παραγωγής, περιλαμβάνονται και οι εξής δραστηριότητες: αα) η διοίκηση, μεταφορά, τυποποίηση, συσκευασία, μεταποίηση, αποθήκευση μέχρι του σταδίου της χονδρικής πώλησης αποκλειστικά των προϊόντων που παράγει η εκμετάλλευση, ββ) οι αγροτουριστικές αγροτοβιοτεχνικές, δασικές δραστηριότητες και οι δραστηριότητες παραδοσιακής βιοτεχνίας και διατήρησης του φυσικού χώρου, γγ) η λιανική ή χονδρική πώληση των προϊόντων της πρωτογενούς παραγωγής και της πρώτης μεταποίησης. Ακολούθως, ως κλάδοι του αγροτικού τομέα, σύμφωνα με την ως άνω κοινή Υπουργική Απόφαση, νοούνται: αα) η γεωργία και ως γεωργία νοείται: η φυτική παραγωγή, ζωϊκή παραγωγή, η οποία περιλαμβάνει την κτηνοτροφία κλπ, η υδατοκαλλιέργεια σε δεξαμενές ξηράς, εφόσον ασκείται από αγρότες στα όρια της αγροτικής εκμετάλλευσης, ββ) η δασοπονία, γγ) η αλιεία κλπ. Από τις διατάξεις αυτές με τις οποίες γίνεται ο προσδιορισμός, μέσω των ανωτέρω αγροτικών δραστηριοτήτων, είτε σε προσωπικό, είτε σε συμμετοχικό επίπεδο, των αγροτών, οι οποίοι, με την ιδιότητα αυτή, υπήχθησαν στις ευνοϊκές, ρυθμίσεις του άρθρου 39 παρ. 5 του Ν. 3259/2004 συνάγεται ότι τα νομικά πρόσωπα θεωρούνται αγρότες μόνο εάν α) από την ιδρυτική (συστατική) τους πράξη, μετά την τήρηση των διατυπώσεων των άρθρων 61 επ., 741 επ. Α.Κ., των αντίστοιχων του Εμπορικού Νόμου και των νόμων 3190/1955, 2190/1920 και 2169/1993, προκύπτει ότι η κύρια δραστηριότητα τους είναι η άσκηση της γεωργίας, με τις ειδικότερες εκφάνσεις της αγροτικής δραστηριότητας που προαναφέρθηκαν, β) είναι κάτοχοι αγροτικής εκμετάλλευσης με νομική προσωπικότητα, από την άσκηση της οποίας αντλούν τα εισοδήματά τους, και γ) η πλειοψηφία του μετοχικού (εταιρικού) κεφαλαίου, ανήκει σε γεωργούς κατά κύρια απασχόληση. Αντίθετη άποψη, ότι δηλαδή δικαιούχοι των προβλεπόμενων από την διάταξη του άρθρου 39 παρ. 5 του Ν. 3259/2004 προνομίων, σχετικά με την ειδική ρύθμιση ως προς τον υπολογισμό των οφειλών όσων είναι "κατά

κύριο επάγγελμα αγρότες", είναι μόνο τα φυσικά πρόσωπα αγρότες, δεν συνάγεται από την εν λόγω διάταξη, αφού η διάταξη αυτή δεν καθορίζει ότι στην έννοια αγρότες περιλαμβάνονται μόνο φυσικά πρόσωπα και όχι νομικά, σε αντίθεση με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 2520/1997, στην οποία, για τους σκοπούς του νόμου αυτού, που είναι η προσέλκυση και ενίσχυση νέων κυρίως αγροτών στη συστηματική εκμετάλλευση γεωργικών καλλιεργειών, σαφώς ορίζεται ότι "επαγγελματίας αγρότης είναι το ενήλικο φυσικό πρόσωπο που έχει δικαίωμα εγγραφής στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων....". Εξάλλου, η άποψη ότι οι αγρότες φυσικά πρόσωπα είναι μόνο δικαιούχοι του ως άνω προνομίου, ενώ αποκλείονται αυτού οι αγρότες νομικά πρόσωπα, είτε πρόκειται για προσωπικές είτε για κεφαλαιουχικές εταιρίες κλπ, που έχουν συσταθεί από φυσικά πρόσωπα, που είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και η κύρια δραστηριότητα τους συνίσταται, πράγματι, στην άσκηση γεωργικών εργασιών, σχετικών με συγκεκριμένη αγροτική εκμετάλλευση, από την οποία και αντλούν τα εισοδήματά τους, οδηγεί σε ανεπιεική αποτελέσματα, που δεν συνάγονται από το σκοπό του νόμου, αφού έτσι ωφελούνται τελικά μόνο τα φυσικά πρόσωπα αγρότες, όχι δε τα και τα νομικά πρόσωπα αγρότες, στην σύσταση των οποίων προβαίνουν φυσικά πρόσωπα αγρότες, για την επιτυχέστερη εκμετάλλευση της αγροτικής δραστηριότητάς τους, ως αναγκαίου όρου για να τύχουν επιδοτούμενου επιτοκίου και χρηματικών επιχορηγήσεων από το Ελληνικό Δημόσιο ή άλλους φορείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε τούτο συνηγορεί και το γεγονός ότι, με την υπ' αριθ. 451/394927/5332/5-9-2001 Κοινή Υπουργική απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, με θέμα τα "καθεστώτα ενισχύσεων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης 2000-2006 για επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις" η οποία εκδόθηκε στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προσδιορίζονται στο Παράρτημα Ι αυτής, με στοιχεία Α και Β, τόσο ο γεωργός κατά κύρια απασχόληση, με όλα τα περί αυτού χαρακτηριστικά γνωρίσματα που προαναφέρθηκαν, όσο και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που πρέπει να έχει ένα νομικό πρόσωπο για να αποκτήσει την ιδιότητα του κατά κύρια απασχόληση γεωργού, τα οποία συμπίπτουν με τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις.

Συνεπώς, σύμφωνα με τις προπαρατεθείσες διατάξεις, εφόσον και τα νομικά πρόσωπα αγρότες, είτε πρόκειται για προσωπικές, είτε κεφαλαιουχικές εταιρίες ή αγροτικούς συνεταιρισμούς κλπ, συγκεντρώνουν τις προρρηθείσες προϋποθέσεις, κατά το χρόνο

κατάρτισης των δανειακών συμβάσεων κλπ με τα πιστωτικά ιδρύματα, ώστε να θεωρούνται "κατά κύριο επάγγελμα αγρότες", για τον επανακαθορισμό της οφειλής τους από τις συμβάσεις αυτές θα ληφθεί υπόψη ο συντελεστής 2 και όχι 3, κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 39 παρ. 5 του Ν. 3259/2004 και συγκεκριμένα, η βάση του υπολογισμού της οφειλής τους από τις δανειακές τους συμβάσεις θα προκύψει από το άθροισμα του ποσού του ληφθέντος κεφαλαίου εκάστης, χωρίς να υπολογίζονται οφειλές από τόκους και έξοδα, το άθροισμα δε αυτό θα πολλαπλασιαστεί με συντελεστή 2 και ακολούθως από το γινόμενο που θα προκύψει θα αφαιρεθούν οι οποτεδήποτε γενόμενες καταβολές εκ μέρους τους, για να εξαχθεί η τελική οφειλή αυτών προς τα πιστωτικά ιδρύματα.

IV. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ αναίρεση επιτρέπεται μόνον αν παραβιάσθηκε κανόνας ουσιαστικού δικαίου στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιπραξιών. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί, ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί, ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, δηλαδή με απόδοση στον κανόνα δικαίου έννοιας μη αληθινής ή μη αρμόζουσας ή έννοιας περιορισμένης ή στενής, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή (Ολ. ΑΠ 7/2006, 4/2005).

V. Στην προκειμένη περίπτωση το Εφετείο Πατρών με την προσβαλλόμενη 296/2010 απόφαση του, μετά από συνεκτίμηση των αποδεικτικών μέσων που αναφέρει, δέχθηκε ανελέγκτως τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο δεύτερος και τρίτος των αναιρεσιβλήτων (εναγόντων), οι οποίοι είναι αδέρφια, από το έτος 1984 διατηρούσαν ανθοκομική αγροτική εκμετάλλευση σε ποτιστικό αγρό 4.557 τ.μ. ιδιοκτησίας τους, στη θέση "... της Κοινότητας ... του Δήμου □. Οι εν λόγω αναιρεσιβλήτοι, προκειμένου να υπαχθούν στον αναπτυξιακό νόμο 1262/1982, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το Ν. 1360/1983 και να λάβουν άδεια λειτουργίας θερμοκηπιακής αγροτικής μονάδας σύγχρονης τεχνολογίας παραγωγής δρεπτών λουλουδιών (τριαντάφυλλα) στον ως άνω ποτιστικό αγρό τους, συνέστησαν σύμφωνα με τους όρους της υπ' αριθ. ΙΕ 11896/20575/13-8-1984 αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας με την υπ' αριθ. 7418/28-3-1986 πράξη μετατροπής ατομικής επιχειρήσεως σε Ε.Π.Ε., του συμβολαιογράφου Αμαρουσίου Κων/νου Γκιούσα, που δημοσιεύθηκε νόμιμα, την πρώτη αναιρεσιβλήτη (ενάγουσα) εταιρεία περιορισμένης

ευθύνης με την επωνυμία "□", και το διακριτικό τίτλο "□" με έδρα το Δήμο □ Σκοπός της εταιρείας αυτής, σύμφωνα με τη συστατική της πράξη, είναι αποκλειστικά η ανάπτυξη δραστηριότητας άσκησης γεωργίας, με την ίδρυση και εκμετάλλευση θερμοκηπιακής μονάδας παραγωγής δρεπτών λουλουδιών (τριαντάφυλλων) στο ως άνω αγροτικό ακίνητο των δύο εταίρων, την οποία από κοινού εισέφεραν στην εταιρεία αυτή, και η πώληση των παραγομένων προϊόντων. Διαχειριστής της εταιρείας ορίστηκε ο δεύτερος των αναιρεσιβλήτων Α. Λ., ο οποίος συμμετείχε στην εταιρεία με 92 εταιρικά μερίδια, δηλαδή κατά ποσοστό 80%, ενώ ο τρίτος εξ αυτών συμμετείχε στην εταιρεία με 23 εταιρικά μερίδια, δηλαδή κατά ποσοστό 20%. Στην εταιρεία αυτή μεταβιβάστηκαν και αυτή αναδέχθηκε το σύνολο των απαιτήσεων και υποχρεώσεων των φυσικών προσώπων εταίρων της από την άσκηση της συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας γεωργικής εκμετάλλευσης. Κατόπιν αυτού, σύμφωνα με την προαναφερόμενη Υπουργική Απόφαση, εγκρίθηκε και χορηγήθηκε στους αναιρεσιβλήτους για την ίδρυση και λειτουργία της ως άνω γεωργικής εκμετάλλευσης επιχορήγηση από το Ελληνικό Δημόσιο ύψους 4.946.000 δραχμών και επιδότηση επιτοκίου 29%. Δέχεται περαιτέρω το Εφετείο, ότι η πρώτη αναιρεσιβλήτη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης πληρούσε τις προϋποθέσεις για την απόκτηση της ιδιότητας του κατά κύριο επάγγελμα αγρότη, καθόσον: α) από τη συστατική πράξη αυτής προκύπτει ότι η κύρια δραστηριότητα της είναι η άσκηση γεωργίας (καλλιέργεια ανθέων), β) είναι κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης, ήτοι της ως άνω θερμοκηπιακής μονάδας παραγωγής δρεπτών λουλουδιών, που εισφέρθηκε σ' αυτήν από τους παραγωγούς εταίρους της, από την οποία αγροτική εκμετάλλευση, αντλεί το σύνολο των εισοδημάτων της, ενώ για την ίδια αιτία και προς εξοπλισμό της ως άνω γεωργικής παραγωγικής μονάδας χορηγήθηκαν προς αυτήν τα κατωτέρω αναφερόμενα δάνεια από την αναιρεσεύουσα (εναγομένη) ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." και γ) η πλειοψηφία και συγκεκριμένα το 80% των εταιρικών μεριδίων της ανήκει στο δεύτερο των αναιρεσιβλήτων Α. Λ., ο οποίος είναι κατά κύριο επάγγελμα γεωργός, όπως γεωργός κατά κύριο επάγγελμα είναι και ο τρίτος των αναιρεσιβλήτων Κ. Λ., στον οποίο ανήκει το 20% των εταιρικών μεριδίων αυτής. Και ότι στα πλαίσια της άνω ιδιότητας της ενάγουσας-αναιρεσιβλήτης εταιρείας, κατά την χρονική περίοδο από το έτος 1984 έως 27-8-1988 χορηγήθηκαν από την εναγομένη (αναιρεσεύουσα) προς αυτήν, δάνεια συνολικού ποσού 21.922.843 δραχμών ή 64.337,03 ευρώ, με την κατάρτιση δανειακών συμβάσεων ή συμβάσεων αλληλόχρεων λογαριασμών και υπό τους όρους που

αναφέρονται σ' αυτές, έναντι δε του ποσού αυτού είχε καταβληθεί στην αναιρεσεύουσα το συνολικό ποσό των 43.052.602 δρχ. ή 126.346,59 ευρώ, κατά την 12-10-2004, χρόνο κατά τον οποίο ο δεύτερος των αναιρεσιβλήτων, ως διαχειριστής της πρώτης, με σχετική αίτηση του προς την αναιρεσεύουσα ζήτησε να υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 39 του Ν. 3249/2004 (αναπροσαρμογή των οφειλών και ρύθμιση και αποπληρωμή αυτών σε δόσεις). Ενόψει δε των ανωτέρω, δέχθηκε ακολούθως το Εφετείο, ότι εφόσον η πρώτη αναιρεσίβλητη εταιρεία είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότης και συμπεριλαμβάνεται στην προνομιακή διάταξη του άρθρου 39 παρ. 5 του Ν. 3259/2004, για τον επανακαθορισμό της οφειλής των αναιρεσιβλήτων, από τις παραπάνω δανειστικές συμβάσεις, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο συντελεστής 2 και συνεπώς κατ' εφαρμογή της διάταξης αυτής, σε συνδυασμό με τις αναλογικά εφαρμοζόμενες διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 2789/2000, προσδιόρισε την τελική οφειλή των αναιρεσιβλήτων από τις άνω δανειστικές συμβάσεις προς την αναιρεσεύουσα στο ποσό των 2.237,47 ευρώ, πλέον του ποσού των 1.108 ευρώ για ασφάλιστρα της 583/1985 συμβάσεως, ήτοι συνολικά στο ποσό των 3.435,47 ευρώ, απορρίπτοντας παράλληλα τον ισχυρισμό της αναιρεσεύουσας, ότι ο προσδιορισμός των οφειλών των αναιρεσιβλήτων έπρεπε να γίνει με συντελεστή 3, καθόσον η πρώτη εξ αυτών δεν έχει την ιδιότητα του κατά κύριο επάγγελμα αγρότη, διότι στη διάταξη του άρθρου 39 παρ. 5 του Ν. 3259/2004, δεν περιλαμβάνονται τα νομικά πρόσωπα, σε τρόπο ώστε ο επανακαθορισμός της οφειλής των αναιρεσιβλήτων να διαμορφώνεται στο ποσό των 68.296,59 ευρώ, κατ' εφαρμογή της παρ. 1 του ίδιου άρθρου. Με βάση τα όσα ανωτέρω δέχθηκε το Εφετείο, κατά παραδοχή της εφέσεως των αναιρεσιβλήτων, αφού εξαφάνισε την αντιθέτως κρίνασα απόφαση του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, ακολούθως δέχθηκε εν μέρει την ένδικη αγωγή και αναγνώρισε ότι η οφειλή των τελευταίων από τις προαναφερόμενες δανειακές συμβάσεις και συμβάσεις πιστώσεως με ανοικτό λογαριασμό, που αφορούν τους ίδιους, λόγω της αγροτικής τους ιδιότητας, υπάγεται στη διάταξη του άρθρου 39 παρ. 5 του ν. 3259/2004 και ανέρχεται στο ποσό των 3.435,47 ευρώ. Κρίνοντας έτσι το Εφετείο, ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 5 του ν. 3259/2004, τις οποίες δεν παραβίασε, καθόσον τα δεκτά γενόμενα ως αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά, πληρούσαν το πραγματικό των διατάξεων αυτών. Ειδικότερα, δικαιολογούσαν την ιδιότητα του κατά κύριο επάγγελμα αγρότη της πρώτης αναιρεσίβλητης εταιρίας, οι παραδοχές του Εφετείου ότι α) από τη συστατική πράξη αυτής προκύπτει ότι η κύρια δραστηριότητά της είναι η άσκηση γεωργίας (καλλιέργεια

ανθέων), β) είναι κάτοχος αγροτικής εκμετάλλευσης, ήτοι της ως άνω θερμοκηπιακής μονάδας παραγωγής δρεπτών λουλουδιών, που εισφέρθηκε σ' αυτήν από τους παραγωγούς εταίρους της (δεύτερο και τρίτο των αναιρεσιβλήτων) από την οποία αγροτική εκμετάλλευση αντλεί το σύνολο των εισοδημάτων της, ενώ για την ίδια αιτία και προς εξοπλισμό της ως άνω γεωργικής παραγωγικής μονάδας χορηγήθηκαν προς αυτήν τα προαναφερόμενα δάνεια από την αναιρεσείουσα και γ) το σύνολο των εταιρικών μεριδίων της ανήκει στους αναιρεσιβλήτους, και συγκεκριμένα το 80% των εταιρικών μεριδίων της ανήκει στο δεύτερο εξ αυτών Α. Λ., ο οποίος είναι κατά κύριο επάγγελμα γεωργός, όπως γεωργός κατά κύριο επάγγελμα είναι και ο τρίτος των αναιρεσιβλήτων Κ. Λ., στον οποίο ανήκει το 20% των εταιρικών μεριδίων αυτής, σύμφωνα δε με όσα προεκτέθηκαν, η παραπάνω διάταξη δεν διακρίνει αν ο κατά κύριο επάγγελμα αγρότης είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, αλλά αρκεί στην περίπτωση του νομικού προσώπου, αυτό, αφενός μεν να έχει συσταθεί νομίμως από πρόσωπα, που είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και η πλειοψηφία του μετοχικού (εταιρικού) κεφαλαίου, να ανήκει σε γεωργούς κατά κύρια απασχόληση, αφετέρου δε η κύρια δραστηριότητα του να συνίσταται, πράγματι, στην άσκηση γεωργικών εργασιών, σχετικών με συγκεκριμένη αγροτική εκμετάλλευση, από την οποία και αντλεί τα εισοδήματά του, προϋποθέσεις που συνέτρεχαν εν προκειμένω. Επομένως, κατά την επικρατήσασα στην Ολομέλεια γνώμη, ο από το άρθρο 559 αρ.1 του ΚΠολΔ παραπεμφθείς ενώπιον της πλήρους Ολομέλειας, πρώτος λόγος αναιρέσεως, για παραβίαση των άνω διατάξεων του άρθρου 39 παρ. 5 του ν. 3259/2004, είναι αβάσιμος.

VI. Εννέα από τα μέλη που συγκρότησαν την Πλήρη Ολομέλεια του Δικαστηρίου τούτου, ήτοι οι Αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου Βασίλειος Λυκούδης και Νικόλαος Λεοντής και οι Αρεοπαγίτες Δημήτριος Κράνης, Βασίλειος Λαμπρόπουλος, Μιχαήλ Αυγουλέας, Πάνος Πετρόπουλος, Βασίλειος Πέππας, Γεώργιος Λέκας και Μαρία Χυτήρογλου, διατύπωσαν την γνώμη: Ότι ο παραπεμφθείς ενώπιον της πλήρους Ολομέλειας ως άνω λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος χωρίς να απαιτείται ως πρόσθετη προϋπόθεση εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 39 παρ.5 του ν.3259/2004 και εκείνη ότι η πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου του νομικού προσώπου ανήκει σε γεωργούς κατά κύρια απασχόληση. Ειδικότερα δέχθηκαν ότι, σε συνέπεια με την παραδοχή ότι με την διάταξη του άρθρου 39 παρ. 5 του ν. 3259/2004 ο νομοθέτης απέβλεπε στην ευνοϊκότερη ρύθμιση των οφειλών προς πιστωτικά ιδρύματα με κύρια επαγγελματική δραστηριότητα εκείνη των γεωργικών εργασιών, λόγω ακριβώς του αντικειμένου

αυτών με επιδιωκόμενο σκοπό την οικονομική ελάφρυνση του εν λόγω τομέα οικονομικής δραστηριότητας για γενικότερους λόγους εθνικής οικονομικής πολιτικής, με αποσύνδεση εντεύθεν από την ιδιότητα του οφειλέτη ως φυσικού ή νομικού προσώπου και με την έννοια αυτή υπαγωγής στο πραγματικό του εν λόγω κανόνα δικαίου και των νομικών προσώπων ανεξάρτητα από τη νομική μορφή αυτών, η επιπρόσθετη προϋπόθεση για την εφαρμογή της ερμηνευομένης διατάξεως και εκείνης ότι η πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου πρέπει να ανήκει σε γεωργούς κατά κύρια απασχόληση δεν δικαιολογείται. Άλλωστε, ο έλεγχος του στοιχείου αυτού είναι ιδιαίτερα δυσχερής και η βεβαίωση του επισφαλής επί κεφαλαιουχικών ιδία εταιρειών.

VII. Τέλος, κατά τη γνώμη των Αρεοπαγιτών Κωνσταντίνου Φράγκου και Γεωργίου Σακκά, ο παραπεμφθείς στην Πλήρη Ολομέλεια λόγος αναιρέσεως είναι βάσιμος, καθόσον η διάταξη του άρθρου 39 παρ. 5 του ν. 3259/2004, αναφέρεται μόνο σε φυσικά πρόσωπα "κατά κύριο επάγγελμα αγρότες", όχι δε και σε νομικά πρόσωπα αγρότες και επομένως, η προνομιακή ρύθμιση που γίνεται με τη διάταξη αυτή ως προς τις οφειλές των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών απέναντι στα πιστωτικά ιδρύματα, δεν μπορούσε να έχει εφαρμογή και για την πρώτη αναιρεσίβλητη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, όπως κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης αυτής, δέχθηκε, κατά τις προεκτεθείσες παραδοχές της, η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση.

VIII. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος της από 20-08-2011 αίτησης της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." για αναίρεση της υπ' αριθμ. 296/2010 απόφασης του Εφετείου Πατρών, που παραπέμφθηκε στην Πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο ΑΙ Πολιτικό Τμήμα του Αρείου Πάγου προκειμένου να κριθούν και οι υπόλοιποι λόγοι αναίρεσης, για τους οποίους το Τμήμα αυτό επιφυλάχθηκε με την παραπεμπτική απόφαση του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει τον πρώτο λόγο της από 20-08-2011 αίτησης της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." για αναίρεση της υπ' αριθμ. 296/2010 απόφασης του Εφετείου Πατρών, που παραπέμφθηκε στην Πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, και αναπέμπει την υπόθεση στο ΑΙ Πολιτικό Τμήμα του Αρείου Πάγου προκειμένου να κριθούν και οι υπόλοιποι

λόγοι αναίρεσης, για τους οποίους το Τμήμα αυτό επιφυλάχθηκε με την παραπεμπτική απόφαση του.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 27 Φεβρουαρίου 2014 και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 10 Απριλίου 2014.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ